

Sajtószilánkok 2001.

Szerző Administrator
2007. november 21.
Utolsó frissítés 2007. november 22.

A parlamenti karácsony betlehemes játékát gazdasszonyként a kincsként messzeragyogó hangú Szvorák Katalin elevenítette meg.

(Lőcsey Júlia, Milleniumi Országjáró, 2001. január)

A felvétel az élő előadás emlékét-közvetlenségét őrzi, és nem téveszti hatását a közeledés-távolodás gesztusának stilizált felidézése sem, Közép-Európa karácsonya. E felvétel megszólít-megérint bárkit, vallási-felekezeti hovatartozástól függetlenül. Szeretet-jelkép ezúttal (is) a karácsonyi tematika, őszinte szép tolmácsolásban szívhezszóló. Az ezredvég egyik legfontosabb - mindenkor-mindenhol aktuális - üzenete.

(Fittler Katalin, Sztereó. 2001. január-február. 95.old.)

...a pazar látványossághoz Szvorák Katalin énekszava, autentikus dalai párosulnak...

(Foltín Jolán Lagzijáról, Magyar Nemzet, 2001.01.29.)

Ugyanarról kétféleképpen:

Azért lassan alakul a királyság, van már udvari történész, udvari színház, udvari színész, udvari zenekar, néhány udvari énekes most repült New Yorkba, hogy egy zártkörű fogadáson elénekeljen két-két dalt.

(Farkasházy, Hócipő, 2001.05.02.)

A hétfő esti rendezvényen a könyvtár színháztermében megtartott est nyitányaként a neves magyar énekesnő, Szvorák Katalin énekelte el a magyar és az amerikai himnuszt.

(Orbán - Bush találkozó, Magyar Nemzet, 2001.05.02.)

?Nyilvánvaló, hogy az egyes népeket nem a nyelv választja el egymástól. Az emberek szívében általában nincs gyűlölet egymás iránt, hiszen ha így lenne, nem énekelnék egymás dalait. Vannak azonban olyan erők, amelyek tudatosan építik az egymást elválasztó falakat, lelki gátakat. Gyakran az egzisztenciájukat alapozzák a gyűlölködéssre. A művészetben viszont nincsenek gátak, határtalanul áramolhatnak a tiszta érzések, gondolatok?

(Vigilia 2001/8)

- Ha ezer évig fenn tudunk maradni, nem hiszem, hogy száz év alatt el lehessen söpörni bennünket. A herderi jóslat sem vált be! Tudom, vannak olyanok, akik nem helyeslik, hogy a magyaron kívül a szomszéd népek zenéjével is foglalkozom, de vallom: nagyon sok ilyen közös fogódzót kell találnunk, mert ez egyik záloga a megmaradásunknak. Roppant fontos önazonosság tudatunk fejlesztése, de nem elegendő csak ennek a hirdetése, azt is tudatosítani kell az emberekben, mi az, ami másokhoz köt bennünket, közös nyelvet kell találnunk a szomszédjainkkal. Egymáshoz vezető, átjárható hidak emelésére van szükség, és kulturális téren léteznek ezek a hidak. Ezeket kell erősíteni.

Beszélgetés Szvorák Katalin (Vigilia 2001, 8.)

Ha gyermekkorban megismerhetjük s megismerjük, megszeretjük egymás énekeit, ha gyönyörködni tudunk, ha fölfigyelünk a különbözőségek szépségére, ha őszintén elámulunk nemcsak a dallamokból kihallható áthallásokon, ha derülni tudunk azon, hogy a Duna- medence majdnem minden nemzetiségű gyermeke szinte szó szerint ugyanazzal a verssel hívogatja elő a házából - természetesen a maga anyanyelvén - a csigabogár, vagy biztatja röplésre a katicabogarat (Erdélyben egyébként máriskó bogárnak mondjuk, mint ahogyan a szászok is mariankägernek nevezték és próbálták jobb belátásra bírni a kézfejen, vagy tenyérben ügyetlenkedő pöttyös bogárkát), de sorolhatnók az itt élő románok, a szlávok, cigányok, zsidók bölcső- és gyermekdalaiknak, versikéiknek, mondókáiknak, kiszámolóiknak szinte egy töröl valóságát, ha mindezzel a gazdagsággal mondhatnók közös kincscsel közelebbi ismeretségbe kerülnek gyermekeink, unokáink, akkor talán meg lesz a remény arra, hogy felnőtt korukban nem esnek egymás torkának, hanem megférnek egymással, mint erdeinkben a terebélyes bükkel a szíjas gyertyán, a mindig reszkető nyárfa az örökösön egyenruhában feszítő fenyőkre föl-föl pillogó szűzies nyír, s a tisztások szélén harmatot őrízgető mogyoróbokor; a susogásuk is más és más, a vihart sem egyformán szokták megsínyleni, de jaj, ha egyet is kivágnak, kinyűnek-tépnek közülük, mert akkor még a föld, a talaj összetétele is megváltozik?

Kányádi Sándor: Ispliang-Ich spiel ein CD- ajánló

